

ΘΕΛΗΜΑ ΘΕΟΥ – GRACE A DIEU

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Φρανσουά Οζόν
Ηθοποιοί: Μελβίλ Πουπτό, Ντενίς Μονοσέ,
Σουάν Αρλό, Ζοσιάν Μπαλασκό,
Ερίκ Καραβακά

Φωτογραφία: Μανουέλ Ντακός

Μοντάζ: Λορ Γκαρντέτ

Μουσική: Εβγκένι και Σάσα Γκαλπερίν

Χώρα : Γαλλία, Βέλγιο (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 137'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Berlin International Film Festival 2019, Μέγα Βραβείο της Επιτροπής Silver Berlin Bear – Υποψηφιότητες.
Las Palmas Film Festival 2019 Βραβείο Καλύτερου Ηθοποιού στους Swann Arlaud, Denis Menochet και Melvil Poupaud.

Παντρεμένος με πέντε παιδιά, ο Αλεξάντρ μαθαίνει πως ο ιερέας ο οποίος τον κακοποίησε όταν ήταν μικρός δουλεύει ακόμα με παιδιά. Αποφασίζει να κάνει κάτι γι' αυτό και σύντομα συναντά δυο ακόμα θύματά του που θέλουν να σπάσουν τον κύκλο της σιωπής.

Αργυρή Άρκτος στο Βερολίνο για ένα κοινωνικά επείγον, επικεντρωμένο στην (αληθινή) πληροφορία δράμα, το οποίο θίγει εύστοχα και διακριτικά θέματα πίστης, εμπιστοσύνης, συγχώρεσης και συλλογικής ευθύνης.

Η ταινία του Φρανσουά Οζόν που συντάραξε τη Γαλλία και έβαλε στο στόχαστρο την καθολική εκκλησία, βασισμένη στην πραγματική ιστορία παιδεραστίας στη Λιόν. Αργυρή Άρκτος στο 69ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου.

Συνέβη προσφάτως στη Γαλλία, όταν σεξουαλικά κακοποιημένα παιδιά αρχίζουν να «κελαηδάνε» για τις «ιερές» προτιμήσεις ενός «άγιου» ρασοφόρου της Καθολικής εκκλησίας—Αποκαλυπτικό! (Δ. Δανίκας)

«Πρέπει να γίνεις πιο σύντομος και λιγότερο ποιητικός. Να μείνεις στις πληροφορίες και στα γεγονότα», συμβουλεύουν οι σύντροφοί του τον δημοσιογράφο Φρανσουά, συζητώντας για τη συνέντευξη Τύπου της επόμενης μέρας. Η ομάδα την οποία έχουν συστήσει αποτελείται από θύματα κακοποίησης του ιερέα Μπερνάρ Πρεϊνά και είναι μπροστά στο πρώτο μεγάλο βήμα δημοσιοποίησης του αγώνα της για δικαιοσύνη. Πρόκειται για το τελευταίο γνωστό σκάνδαλο που έχει ξεσπάσει στους κόλπους της καθολικής Εκκλησίας και το οποίο δίνει τη δυνατότητα στον ακούραστο Φρανσουά Οζόν («8 Γυναίκες», «Η Πισίνα», «5 Φορές το 2») να μεταφέρει την ιστορία του στην οθόνη σαν ένα πυρετώδες δημοσιογραφικό χρονικό, κερδίζοντας την Αργυρή Άρκτο του φεστιβάλ Βερολίνου με την καλύτερη ταινία του τα τελευταία χρόνια.

Ως σεναριογράφος και σκηνοθέτης ο Οζόν επιλέγει να ακολουθήσει τη συμβουλή των μελών της ομάδας προς τον Φρανσουά, δίνοντας έμφαση στην πιστότητα και την ακρίβεια της πληροφορίας: το 2014 ο πιστός καθολικός και πατέρας πέντε παιδιών Αλεξάντρ μαθαίνει πως ο ιερέας, ο οποίος τον είχε κακοποιήσει

όταν ήταν στους προσκόπους, Μπερνάρ Πρεϊνά συνεχίζει να εξασκεί τα καθήκοντά του στην πόλη του, τη Λιόν, δουλεύοντας μάλιστα και πάλι κοντά σε ανήλικα αγόρια. Αρχίζει μια αλληλογραφία με τον τοπικό καρδινάλιο, συναντά υπευθύνους και τον ίδιο τον Πρεϊνά, αποφασίζει όμως να συνεχίσει τον αγώνα του για πλήρη διαφάνεια όταν συναντά άλλους δύο παιδικούς γνωστούς του, τον δημοσιογράφο Φρανσουά και τον γιατρό Ζιλ, με παρόμοιο παρελθόν και όλοι μαζί διαπιστώνουν πως η Εκκλησία δεν έχει σκοπό να αποδώσει άμεσα δικαιοσύνη. Στην πορεία οι καταγγελίες πληθαίνουν, μέχρι που οι αποκαλύψεις συστηματικής κακοποίησης, αλλά και συγκάλυψης, παίρνουν τη μορφή χιονοστιβάδας και διαστάσεις διεθνούς (καθώς εμπλέκεται ακόμα και το Βατικανό) σκανδάλου.

Στα χνάρια του οσκαρικού «Spotlight», το «Θέλημα Θεού» προκρίνει το πείγον του σοκαριστικού θέματός του και προσηλωμένα, συντεταγμένα και μεθοδικά εξιστορεί το περιπετειώδες χρονικό του. Διατηρεί τα ονόματα των υπευθύνων της «απέναντι πλευράς» και αλλάζει τα επώνυμα των θυμάτων για χάρη των (μικρών) μυθοπλαστικών ελευθεριών που έχει πάρει. Καταφέρει έτσι –κορυφώνοντας δραματικά τη σεναριακή διαδρομή βάζοντας στο κάδρο τον Εμανουέλ, ένα ακόμα θύμα– να παραμένει μέχρι τέλους ιστορικά αποκαλυπτικό και κινηματογραφικά ενδιαφέρον, πετώντας στην άκρη κάθε αφηγηματικό λίκπος. **Την ίδια στιγμή, κρατώντας την κάμερα κοντά στα πρόσωπα και σκιτσάροντας μέσα από τις πράξεις τους το ψυχολογικό τους πορτρέτο, θέτει διακριτικά μια σειρά διαχρονικών ερωτημάτων πάνω στην πίστη, τους οικογενειακούς δεσμούς, την έννοια του ανδρισμού, την αλληλεγγύη, την πολυπλοκότητα και τις αντιφάσεις των κοινωνικών δεσμών, κυρίως όμως τη σχέση ατομικής και συλλογικής ευθύνης.**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ο Αλεξάντρ Ζεϊ στη Λιόν με τη γυναίκα και τα παιδιά του. Μια ημέρα μαθαίνει τυχαία ότι ο ιερέας που τον κακοποίησε, όταν ήταν πρόσκοπος, εξακολουθεί να δουλεύει με παιδιά. Αποφασίζει να αναλάβει δράση και τον ίδιο δρόμο ακολουθούν άλλα δύο θύματα του ιερέα, ο Φρανσουά και ο Εμανουέλ. Οι τρεις τους ενώνονται για να «σπρώξουν το πέπλο της σιωπής» γύρω από τη δοκιμασία τους. Αλλά οι επιπτώσεις και οι συνέπειες δεν θα αφήσουν κανέναν ανεπηρέαστο...

Αφήνοντας πίσω το συχνά υπερβολικά πρόθυμο να εντυπωσιάζει σινεμά του, ο Φρανσουά Οζόν μεταφέρει μια αληθινή υπόθεση σεξουαλικής κακοποίησης στους κόλπους της καθολικής εκκλησίας της Γαλλίας, επείγοντα και δυνατά αλλά και μετρημένα.

Το «Θέλημα Θεού» είναι μια ταινία που ολοκληρώνει την αφήγησή της πριν η αληθινή ιστορία που αφηγείται στην οθόνη φτάσει στην πραγματικότητα στο τέλος της. **Βγαλμένο από τα πρωτοσέλιδα του γαλλικού τύπου**, το φιλμ ακολουθεί τις διαφορετικές διαδρομές μιας ομάδας ανδρών που έχουν κακοποιηθεί σεξουαλικά στη δεκαετία του '80 και του '90 από έναν ιερέα στη Λιόν και τη σιωπηρή συνενοχή του αρχιεπισκόπου Φιλίπ Μπαρμπάρνεν ο οποίος αν και γνώριζε τα γεγονότα δεν έκανε σχεδόν τίποτα για να τα εμποδίσει.

Ο Οζόν, ο οποίος αρχικά προόριζε τη συγκεκριμένη ιστορία για ένα ντοκιμαντέρ πριν της δώσει τη μορφή μιας ταινίας μυθοπλασίας που όμως πατά γερά στην αλήθεια, έχει σαν οδηγό του τα θύματα, τους επιζώντες αυτής της συστηματικής κακοποίησης και τη δική τους διαδρομή να λογαριαστούν με τους δαίμονες και τα τραύματα ενός πολύ επώδυνου παρελθόντος. Ακολουθώντας τουλάχιστον τέσσερις διαφορετικούς ήρωες και προσαρμόζοντας το ύφος του στην ψυχολογία και το ταμπεραμέντο του καθενός, το «Θέλημα Θεού»

ξεκινά σχεδόν σαν ένα επιστολικό μυθιστόρημα, με τον Μελβίλ Πουπτό να υποδύεται έναν πιστό Καθολικό που αποφασίζει να απευθυνθεί στην εκκλησία όταν ανακαλύπτει ότι ο ιερέας που τον κακοποίησε μικρό εξακολουθεί να λειτουργεί.

Η δική του επιμονή θα είναι η σπίθα που θα ξεκινήσει μια αστυνομική έρευνα και θα αφυπνίσει κι άλλα πρώην θύματα σε μια προσπάθεια να σπάσουν το φράγμα της σιωπής της επίσημης εκκλησίας αλλά και να βρουν μια δικαίωση όχι μόνο μέσω της δικαιοσύνης, αλλά κυρίως μέσα από τη δική τους ψυχολογική διαδρομή προς μια συμφιλίωση με το σκοτάδι που κουβαλάνε. Ο Οζόν καταγράφει τα γεγονότα μα κυρίως αυτή τη διαδρομή δίχως κανέναν περιττό μελοδραματισμό, με σεβασμό στο θέμα του, προσοχή στις λεπτομέρειες και ακρίβεια στην ξεκάθαρα πολιτική αιχμή της αληθινής ιστορίας που φυσικά έχει πολύ μεγαλύτερη ηχώ από αυτή μιας μεμονωμένης περίπτωσης ενός προβληματικού ιερέα.

Στα 137 λεπτά του φιλμ που κυλάνε δίχως τίποτα να μοιάζει περιττό ή βαρετό, ο Οζόν κατορθώνει να χωρέσει σχεδόν όλες τις αποχρώσεις μιας αληθινά πολύπλοκης ιστορίας και δεν είναι παρά ελάχιστες οι στιγμές που κάτι μοιάζει έστω και λίγο προφανές ή εύκολο. Αντιθέτως, έχει πολλές άλλες που κατορθώνουν να είναι βαθιά διαπεραστικές, σχεδόν ανατριχιαστικές, στον τρόπο που η καθολική εκκλησία χειρίζεται υποθέσεις σαν αυτές αλλά και στο πως **ακόμη και οι πιστοί, ή οι ίδιοι οι κοντινοί άνθρωποι των θυμάτων προτιμούν συχνά να κοιτάζουν από την άλλη πλευρά.**

Γεμάτη κατανόηση για τα θύματα κι οργή για ένα σύστημα που επιτρέπει σε ανθρώπους σαν τον παιδόφιλο ιερέα να δρουν ανενόχλητοι, ηθελημένα χαμηλότονη στη φόρμα, αλλά ηχηρή στον αντίκτυπό της, το «Θέλημα Θεού» είναι μια μετρημένη, μα **δυνατή κι απαραίτητη ταινία** που πηγαίνει πέρα από την αληθινή ιστορία για να βρει όσα οι εφημερίδες και τα τηλεοπτικά ρεπορτάζ δεν μπορούν ή δεν θέλουν να (ανα)καλύψουν, ή να χειριστούν.

ΓΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

FRANCOIS OZON

Γεννήθηκε το 1967 στο Παρίσι, Γαλλία. Είναι σκηνοθέτης και σεναριογράφος.

Φιλμογραφία:

2020 Eté 84 (filming), 2018 Θέλημα Θεού, 2017 Ο διπλός εραστής, 2016 Φραντς, 2014 Η καινούρια φιλένδα, 2013 Νέα & όμορφη, 2012 Το αγόρι στο τελευταίο θρανίο, 2010 Potiche, 2009 Le refuge, 2009/I Ricky, 2007 Quand la peur dévore l'âme (Short), 2007 Un lever de rideau et autres histoires, 2007 Angel, 2006 Un lever de rideau (Short), 2005 Ο χρόνος που απομένει, 2004 5 φορές το 2, 2003 Swimming Pool, 2002 Courts mais Gay: Tome 3 (segment "Les Puceaux"), 2002 8 γυναικές, 2001 X2000: The Collected Shorts of Francois Ozon (Video), 2000 Sous le sable, 2000 Gouttes d'eau sur pierres brûlantes, 1999 Les amants criminels, 1998 X2000 (Short), 1998 Scènes de lit (Short), 1998 Sitcom, 1997 Regarde la mer, 1997 Les Puceaux (Short), 1996/II L'homme idéal (Short), 1996 Une robe d'été (Short), 1995 Jospin s'éclaire (Documentary), 1995 La petite mort (Short), 1994 Action vérité (Short), 1994 Une rose entre nous (Short), 1993 Victor (Short), 1992 Thomas reconstitué (Short), 1991 Deux plus un (Short), 1991 Le trou madame (Documentary short), 1991 Peau contre peau (Documentary short)

1991 Une goutte de sang (Short), 1990 Mes parents un jour d'été (Short), 1988 Les doigts dans le ventre (Short), 1988 Photo de famille (Short).